

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

2018/2037(INI)

26.4.2018

MNENJE

Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane

za Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja

o prihodnosti preskrbe s hrano in kmetijstva
(2018/2037(INI))

Pripravljalnica mnenja: Angélique Delahaye

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane poziva Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- ob upoštevanju Pariškega sporazuma, sklepa 1/CP.21 in 21. konference pogodbenic UNFCCC (COP 21), ki je potekala v Parizu od 30. novembra do 11. decembra 2015, ciljev trajnostnega razvoja Združenih narodov in Konvencije o biološki raznovrstnosti,
- ob upoštevanju posebnih poročil Evropskega računskega sodišča št. 4/2014 z naslovom Vključitev ciljev vodne politike EU v SKP: delni uspeh in št. 21/2017 z naslovom Zelena komponenta: shema dohodkovne podpore je kompleksnejša, a še ni okoljsko uspešna,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o kmetijstvu in trajnostnem upravljanju voda v EU (SWD (2017) 0153),
- ob upoštevanju Direktive 2009/128/ES o trajnostni rabi pesticidov¹ in poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o nacionalnih akcijskih načrtih držav članic in napredku pri izvajanju Direktive 2009/128/ES o trajnostni rabi pesticidov (COM(2017)0587),
- ob upoštevanju kratkega poročila Evropskega računskega sodišča o prihodnosti SKP, objavljenem 19. marca 2018,
- ob upoštevanju evropske državljanske pobude Prepovejmo glifosat ter obvarujmo ljudi in okolje pred strupenimi pesticidi,
- ob upoštevanju študije z dne 16. januarja 2017 o dobrobiti živali v EU, ki jo je naročil za Odbor Evropskega parlamenta za peticije,
- ob upoštevanju poročila št. 21/2017 Evropske agencije za okolje v podporo spremljanju 7. okoljskega akcijskega programa,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. februarja 2018 z naslovom Nov in sodoben večletni finančni okvir, s katerim bo lahko EU učinkovito uresničevala svoje prioritete po letu 2020 (COM(2018)0098),
- ob upoštevanju sklepa Evropskega parlamenta z dne 8. februarja 2018 o ustanovitvi posebnega odbora za postopek Unije za registracijo pesticidov,
- ob upoštevanju metaštudije Is the CAP fit for purpose? An evidence-based fitness check assessment (Ali SKP služi svojemu namenu? Preverjanje ustreznosti na podlagi dokazov)²,
- ob upoštevanju procesa OZN, v okviru katerega je nastala Mednarodna ocena kmetijskega znanja, znanosti in tehnologije za razvoj (IAASTD), ki ocenjuje potencial

¹ UL L 309, 24.11.2009, str. 71.

² Pe'er in dr., 2017, nemški center za raziskovanje integrativne biotske raznovrstnosti (iDiv)

preskrbe s hrano in trajnosti,

- ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca OZN o pravici do hrane (A/HRC/34/48),
 - ob upoštevanju izjave iz Corca 2.0 iz leta 2016 z naslovom Boljše življenje na podeželskih območjih, ki je bila objavljena na evropski konferenci o razvoju podeželja,
 - ob upoštevanju pregleda izvajanja okoljske zakonodaje, napovedanega leta 2016 (COM(2016)0316), ki je orodje, ki bo z boljšim izvajanjem omogočilo koristi od okoljskega prava in politik EU za podjetja in državljanke,
- A. ker sodi kmetijstvo med sektorje gospodarstva, od katerih se pričakuje, da bodo do leta 2030 v skladu z uredbo o porazdelitvi prizadevanj prispevali k cilju zmanjšanja emisije toplogrednih plinov za 30 % v primerjavi z ravnmi iz leta 2005;
 - B. ker se kmeti in nekmeti v glavnem strinjajo, da bi morale kmetijstvo prinašati več koristi za okolje in podnebje, kot se je izkazalo na javnem posvetovanju leta 2017 o posodobitvi in poenostavitvi SKP;
 - C. ker ekološko kmetovanje ščiti okolje, spodbuja biotsko raznovrstnost, zmanjšuje degradacijo tal, ne sistematično uporablja pesticidov in zato varuje podzemno vodo pred škodljivimi onesnaževali, je treba njegove pozitivne dosežke v celoti upoštevati pri usmerjenosti SKP;
 - D. ker Komisija v svojem sporočilu o prihodnosti preskrbe s hrano in kmetijstva priznava, da je skupna kmetijska politika najbolj celostna politika enotnega trga, ki služi kot podlaga za evropsko integracijo, ob upoštevanju, da je treba še veliko narediti, da bi se izpolnile zahteve državljanov po krepitvi biotske raznovrstnosti, po močnejših zavezah za dobrobit živali ali glede podnebnih sprememb in zdravju ter bi morala ostati skupna politika z ustreznim proračunom in sredstvi za okoljske in podnebne ukrepe;
 - E. ker je približno 80 % porabljenih beljakovin, zlasti soje, uvoženih, predvsem iz Brazilije, Argentine in ZDA, mora EU v okviru SKP nujno pripraviti strategijo na področju beljakovin ter zmanjšati odvisnost od uvoza, ki povzroča krčenje gozdov in prilaščanje zemlje;
 - F. ker je posebna raziskava Eurobarometra št. 442 o odnosu Evropejcev do dobrobiti živali pokazala, da 82 % evropskih državljanov meni, da bi bilo treba izboljšati dobrobit rejnih živali;
 - G. ker so nekateri vidiki intenzifikacije kmetijskih sistemov znatno obremenili okolje, skupaj s stalno izgubo funkcij tal in vse večjo onesnaženostjo vode; ker bi lahko dobro zasnovani politični instrumenti ublažili takšne negativne učinke, SKP pa bi bilo treba preoblikovati tako, da bi spodbujala in podpirala popolnoma trajnostne kmetijske modele;
 - H. ker je Evropska agencija za okolje v svoji oceni o stanju narave v EU iz leta 2015 navedla, da glavni pritisk in grožnja za kopenske ekosisteme, o katerih poročajo države članice, predstavljata kmetijstvo in spreminjanje naravnih razmer; ker bo ohranitev

sedanjih praks imela korenite in škodljive posledice za naravo ter gospodarsko blaginjo v prihodnje; ker je treba okolju škodljive subvencije postopno opustiti;

- I. ker je SKP odločilnega pomena za približno 12 milijonov kmetijskih gospodarstev po vsej Evropi;
- J. ker kmetijska zemljišča obsegajo 47 % evropskega ozemlja in ker je v 22 milijonov kmetov in kmetijskih delavcev;
- K. ker je približno 40 % kmetij v EU malih kmetij, a prejemajo le 8 % subvencij SKP;
- L. ker še vedno ni bil dosežen cilj SKP o trajnostnem upravljanju naravnih virov in podnebnih ukrepih;
- M. ker ostaja uživanje nasičenih maščob in rdečega mesa v Uniji še vedno precej nad priporočenimi hranilnimi vrednostmi in ker prehranska industrija še nadalje bistveno prispeva k emisijam toplogrednih plinov in dušika;
- N. ker je imela sedanja SKP omejeno vlogo pri podpiranju širjenja ekološkega kmetovanja, ki je leta 2015 obsegal le 6 % kmetijskih zemljišč v uporabi v Uniji;
- O. ker so cilji SKP, kot so določeni v členu 39 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), še vedno veljavni in ustrezni, in ker bi morali biti nadaljnji cilji, da se zagotovi varnost hrane in neodvisnost preskrbe ter odpornost in trajnost kmetijskih sistemov in ozemelj EU, da bi jih bolje ohranili za prihodnost;
- P. ker je namen SKP postopno vključevanje okoljskih ciljev z zagotavljanjem, da so njena pravila združljiva z okoljskimi zahtevami, določenimi v zakonodaji Unije, in da jih izpolnjujejo tudi kmetje, ter s spodbujanjem razvoja trajnostnih načinov kmetovanja, ki varujejo okolje in biotsko raznovrstnost;
- Q. ker bi morala imeti SKP pomembno vlogo pri zagotavljanju trajnostne proizvodnje hrane, primernega življenjskega standarda v regijah in državah članicah, cenovne dostopnosti za državljane in potrošnike, trajnostne uporabe in varstva naravnih virov, kohezije podeželskih in mestnih območij, dostopa do kakovostne hrane in zdrave prehrane ter skladnost s trajnostnimi razvojnimi in podnebnimi cilji, ob izpolnjevanju obveznosti v zvezi z varstvom okolja, podnebnimi ukrepi ter zdravjem in dobrobitjo živali in rastlin;
- R. ker mora imeti Parlament poglobljeno vlogo pri oblikovanju jasnega političnega okvira za določitev skupnih prizadevanj na evropski ravni in zagotovitev temeljite demokratične razprave o strateških vprašanjih, ki vplivajo na vsakdanje življenje vseh državljanov, ko gre za uporabo naravnih virov, kakovost hrane, zdravje in prehod na popolnoma trajnostne kmetijske prakse;
- S. ker Komisija v svojem sporočilu o prihodnosti preskrbe s hrano in kmetijstva priznava, da bi morala SKP prispevati k boljšemu reševanju temeljnih zdravstvenih težav;
- T. ker je pomembno, da je prihodnja SKP skladna s cilji OZN na področju trajnostnega razvoja, Pariškim sporazumom in politikami EU, zlasti na področju trajnosti, podnebja,

okolja, javnega zdravja in hrane;

- U. ker bo morala imeti prihodnja SKP okrepljeno vlogo pri trajnostnem razvoju, javnem zdravju ter varstvu okolja in podnebja, s posebnimi cilji, o katerih se bo treba dogovoriti, kot je priporočilo Računsko sodišče, na ravni EU in držav članic v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, podnebnimi spremembami in protimikrobno odpornostjo ter za zaščito zraka, tal in vode;
- V. ker je med tremi stebri trajnostnega razvoja, spremljanje/merjenje napredka v okoljskem stebru najslabše¹; ker Komisija v sporočilu o skupni kmetijski politiki predlaga, naj bo novi izvedbeni model bolj usmerjen na rezultate, zato so za izvedbo tega modela nujno potrebni podatki o ustreznih kazalnikih;
- W. ker sta voda in kmetijstvo neločljivo povezana in ker je trajnostno upravljanje vode v kmetijskem sektorju nujno, da se zagotovi kakovostna in zadostna proizvodnja hrane ter da se ohranijo vodni viri;
- X. ker bodo lahko le ekonomsko zdrave kmetije dosegle okoljske in podnebne cilje;
- Y. ker mora biti SKP, ki je sektorska in skupna politika, temelj za uskladitev okoljskih in podnebnih ciljev z ekonomsko vzdržnostjo kmetijskega sektorja, tako da vsak kmet in širše skupnosti prispevajo k okoljskim in podnebnim izzivom, tudi z izkoriščanjem potenciala krožnega gospodarstva, in da se nagradijo kmeti, ki so že sprejeli prakse in proizvodne modele, ki združujejo okoljsko in ekonomsko uspešnost; ker obstaja možnost, da bi nekatere kmetijske prakse v SKP dosegle večjo okoljsko uspešnost, hkrati pa z zmanjševanjem proizvodnih stroškov vračale večje marže kmetom;
- Z. ker bi bilo treba vzpostaviti povezavo med SKP in Direktivo 2009/128/ES o vzpostavitvi okvira za ukrepe Skupnosti, da bi dosegli trajnostno uporabo pesticidov; ker naj bi na podlagi člena 191(2) PDEU SKP zagotovila skladnost z načelom, da plača onesnaževalec, da bi preprečili slabši konkurenčni položaj za najbolj neoporečna podjetja pri zmanjševanju uporabe pesticidov;
- AA. ker imajo uporaba pesticidov, zmanjševanje biotske raznovrstnosti in spremembe v kmetijskem okolju negativen učinek na številne opraševalce in raznolikost njihovih vrst; ker so udomačeni in divji opraševalci pred precejšnjim izzivom, kar bi lahko imelo škodljiv učinek za kmetijstvo in prehransko varnost EU glede na odvisnost večine proizvodnje EU od opraševanja; ker se je januarja 2018 začelo javno posvetovanje v okviru pobude EU o opraševalcih, da bi opredelili najboljši pristop in potrebne ukrepe za zaustavitev zmanjševanja opraševalcev v EU;
- AB. ker so sredozemske regije EU bolj občutljive na vplive podnebnih sprememb, kot so suša, požari in dezertifikacija, so potrebna večja prizadevanja kmetov na teh območjih, da prilagodijo svoje dejavnosti spremenjenemu okolju; ker bi bilo treba v okviru SKP ta prizadevanja ustrezno odražati in jih podpirati;
- AC. ker bo povečanje dolgoročne odpornosti in trajnosti kmetijskih sistemov in ozemlja

¹ Oddelek OZN za statistiko, 2016

koristilo EU kot celoti;

- AD. ker je priznано, da enotni pristop do evropskih kmetijskih in gozdnih ekosistemov ni primeren, npr. pravilo glede upravičenosti za največ 100 dreves na hektar (ali za največjo prekritost), ki ogrožajo ekosisteme in habitate, ki temeljijo na kmetijskem gozdarstvu;
- AE. ker ukrepi za zeleno komponento v sedanji SKP niso v celoti izkoristili vseh možnosti, deloma zaradi zapletenih oprostitev, in bi jih bilo treba še izboljšati; ker ti ukrepi kažejo, kako lahko pomanjkanje zavezujočih merljivih ciljev, ki jih je treba doseči, povzroči, da se ne zagotovijo okoljske javne dobrine;
- AF. ker je bilo v okviru metaštudije, pri kateri so se za preverjanje ustreznosti na podlagi dokazov ocenile znanstvene študije, ugotovljeno, da se z ukrepi za ozelenitev okoljska uspešnost ni bistveno izboljšala, predvsem zato, ker so se zahteve že izpolnjevale;
- AG. ker so ukrepi zelene komponente temeljili na obstoječih ukrepih navzkrižne skladnosti, in sicer ohranjanju trajnih pašnikov, v manjši meri pa na kolobarjenju in krajinskih značilnostih;
- AH. ker je Evropsko računsko sodišče poudarilo, da zelena plačila, uvedena z reformo leta 2013, ustvarjajo dodatno kompleksnost in birokracijo, so težko razumljiva in ne prispevajo bistveno k večji okoljski in podnebni uspešnosti SKP;
- AI. ker bi moralo biti izplačevanje plačil skupne kmetijske politike tesno pogojeno z zagotavljanjem javnih dobrin, zlasti okolja in kakovostnih delovnih mest, da bi zadostili zahtevam družbe;
- AJ. ker je treba SKP prenoviti tako, da bo učinkovita, sozakonodajalcema pa je treba omogočiti, da v celoti opravita svojo nalogo v odrejenem časovnem okviru, poleg tega je veliko negotovosti zaradi brexita;
- AK. ker je treba v Evropi v prihodnje zagotoviti prehransko varnost za ter si pri tem čim bolj prizadevati za čim manjše motnje v proizvodnji in dostopu do hrane za obe strani; ker je treba storiti vse in zagotoviti enotno usklajevanje standardov za okolje in varnost hrane, da se za državljane Združenega kraljestva in EU-27 ne bi zmanjšala kakovost in varnost hrane;
- AL. ker kmetijska dejavnost znatno vpliva na okolje, podnebje, zdravje, varnost hrane, biotsko raznovrstnost in dobrobit živali, lahko pa tudi prispeva k blažitvi podnebnih sprememb z zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov in z zajemanjem ogljika; ker mora SKP ta vprašanja obravnavati z namenskimi instrumenti in modeli;
- AM. ker SKP potrebuje ustrezna orodja, da bo lahko obravnavala ranljivost kmetijstva za podnebne spremembe, hkrati pa zmanjšala pritisk tega sektorja na zaloge sladke vode, saj ta sektor predstavlja kar 50 % porabe sladke vode v EU;
- AN. ker Komisija v strategiji EU 2020 – Evropa, gospodarna z viri, poziva k spreminjanju vzorcev porabe, da bi v prihodnje ohranili celovitost prehranske verige od „vil do vilic“;

- AO. ker bi bilo treba s prihodnjo skupno kmetijsko politiko kmetom zagotoviti ustrežnejše instrumente za zaščito, ohranjanje in povečanje naravnega kapitala Unije in za spremembo zaskrbljujočega trenda zmanjševanja biotske raznovrstnosti, na primer pri travniških metuljih in pticah kmetijske krajine;
- AP. ker bi morala prihodnja skupna kmetijska politika obravnavati emisije amonijaka iz kmetijstva, ki so v letu 2015 predstavljale 94 % vseh emisij amonijaka v Uniji, kar prispeva k onesnaženju zraka, evtrofikaciji in zakisljevanju ekosistema;
1. je seznanjen s sporočilom Komisije o prihodnosti preskrbe s hrano in kmetijstva ter pozdravlja priznanje, da bi med cilji SKP morala biti krepitev in zagotavljanje trajnostnega upravljanja naravnih virov ter prispevek k okoljskim in podnebnim ciljem EU;
 2. zlasti poudarja, da mora prihodnja skupna kmetijska politika prispevati k ekonomsko, okoljsko in socialno trajnostni kmetijski proizvodnji, zdravstveni in drugim politikam EU ter uresničevanju že dogovorjenih mednarodnih zavez, zlasti Pariškega sporazuma COP21, ciljev OZN za trajnostni razvoj in Konvencije o biološki raznovrstnosti;
 3. poziva k SKP, v kateri bo prednostna naloga preoblikovanje vseh evropskih kmetij v trajnostne gospodarske enote, ki bodo povsem vključene v krožno gospodarstvo ter združevale gospodarske standarde s standardi okoljske uspešnosti, ne da bi se pri tem znižali socialni ali zaposlitveni standardi;
 4. poziva, naj SKP zagotavlja, da bodo vsi kmeti, tudi mali, prejeli pravičen prihodek, ter spoštuje okoljske omejitve in tako zagotavlja odpornost in dolgoročno produktivnost;
 5. ponovno opozarja, da mora prihodnja SKP spodbujati kmete, da služijo družbi kot celoti z uvajanjem ali nadaljnjo uporabo proizvodnih metod, ki so skladne z varstvom okolja in ohranjanjem pokrajine, zemlje, naravnih virov in genetske raznovrstnosti;
 6. želi spomniti na opozorila Parlamenta, da je nujno treba ukrepati in obravnavati glavne vzroke za izgubo biotske raznovrstnosti, in sicer uničevanje in degradacijo habitatov, do česar prihaja predvsem zaradi prekomernega izkoriščanja zemljišč, onesnaževanja, intenzivnega kmetijstva, uporabe sintetičnih kemičnih pesticidov in gnojil, širjenja tujerodnih vrst in podnebnih sprememb, zato poziva, naj bo SKP usklajena z drugimi okoljskimi, socialnimi in zdravstvenimi cilji politike EU in mednarodnimi zavezami, kot so cilji za trajnostni razvoj in podnebni sporazumi;
 7. poziva, naj se z novimi finančnimi instrumenti in nacionalnimi ukrepi zagotovi podpora mladim kmetom pri novih naložbah, da bi na kmetijah prišlo do menjave generacij;
 8. priznava, da imajo lahko pri tem pomembno vlogo agroekološke prakse, kot je kmetijsko-gozdarski sistem;
 9. poziva k povečanju deleža proizvodnje v ekološkem kmetijstvu;
 10. poziva k spremembi skupne kmetijske politike, da bo preprosta, z jasno odgovornostjo in jasno usmeritvijo za doseganje rezultatov v trajnostnem kmetijstvu; meni, da bi

morali z reformo upravni postopki postati manj zapleteni in težavni za kmete ter da bi bilo treba izboljšati spremljanje uspešnosti na ravni držav članic;

11. poziva k SKP, ki bo usmerjena na rezultate in bo skladna z drugimi politikami EU, njena prednostna naloga pa bo prehod na tržno usmerjeno in trajnostno evropsko kmetijstvo, tako da se krepita dolgoročna produktivnost in konkurenčnost ter določijo evropski okoljski, trajnostni in družbenorazvojni cilji uspešnosti za zagotavljanje javnih dobrin;
12. poudarja, da je treba zagotavljati javne dobrine in ekosistemske storitve, povezane s tlemi, vodo, biotsko raznovrstnostjo, kakovostjo zraka, podnebnimi ukrepi in zagotavljanjem ugodnosti, ki jih nudi pokrajina;
13. poziva države članice in Komisijo, naj zagotovijo, da bo prihodnja SKP podpirala bolj trajnostne proizvodne sisteme in večje zagotavljanje javnih dobrin pri upravljanju zemljišč;
14. opozarja, da je Parlament že poudaril, da je ohranjanje biotske raznovrstnosti bistveno za dolgoročno proizvodnjo hrane in krme ter je zato v interesu kmetov;
15. poudarja, da je treba z odhodki za prihodnjo skupno kmetijsko politiko dejansko doseči zastavljene cilje s spoštovanjem in večjo skladnostjo med različnimi politikami, kar je še posebej pomembno zaradi trajnostnega upravljanja naravnih virov in s tem ciljem povezanih instrumentov v okviru skupne kmetijske politike;
16. opozarja, da je Parlament že poudaril, da se je pri „preverjanju ustreznosti“ direktive o Naturo izkazalo, da je treba izboljšati skladnost s SKP, ter poudarja zaskrbljujoče zmanjševanje vrst in habitatov, povezano s kmetijstvom; poziva Komisijo, naj oceni vpliv skupne kmetijske politike na biotsko raznovrstnost; poziva k višjim plačilom za Naturo 2000, da bi spodbudili varstvo kmetijskih območij Natura 2000, ki so v zelo slabem stanju;
17. poudarja, da je treba kmete ustrezno nagraditi za ohranjanje in zaščito obstoječih habitatov; v zvezi s tem poudarja, da pravila za kmetijsko-okoljske sheme utegnejo spodbujati kmete k odstranjevanju obstoječih habitatov in zasaditvi novih habitatov, da bi prejeli plačila; poudarja, da bi to lahko spodkopalo prizadevanja za spodbujanje biotske raznovrstnosti in varstva okolja, in zato ponovno poudarja, da je treba kmete nagraditi za ohranjanje in zaščito habitata;
18. poziva k ohranjanju celovitosti prvega stebra, saj je bil ustanovljen na podlagi navzkrižne skladnosti podpornih ukrepov, katerih cilj je doseči čim boljši možni rezultat za kmete ter nagrajevanju kmetov za javne dobrine, ki jih lahko zagotovijo, kot so podnebni ukrepi in ohranjanje prostoživečih rastlin in živali; poudarja, da bi morala SKP vsebovati plačila za ekosistemske storitve pod nadzorom okoljskih organov in na podlagi sedanjega pristopa v programu LIFE; vendar poudarja pomen dejavnih družinskih kmetij vseh velikosti za ohranjanje raznolike kmetijske dejavnosti, zato bi bili ukrepi bolje usmerjeni, če bi bili osredotočeni na družinske kmetije;
19. je trdno prepričan, da je treba ohraniti pogojevanje med neposrednimi plačili in ukrepi ozelenitve, s čimer bi bil evropski kmetijski sektor bolj trajnosten, ter poziva k novi

- shemi prostovoljnih spodbud za kmete, ki bi bili pripravljene storiti več od sedanjih kmetijsko-okoljskih ukrepov;
20. poziva Komisijo, naj se osredotoči na kakovost življenja na podeželju, da bo bivanje tam privlačno za vse in zlasti za mlado generacijo;
 21. poziva, naj navzkrižna skladnost ali sistem, ki jo bo nadomestil, vključuje vso zakonodajo o dobrobiti živali na kmetijah za posamezne vrste ter direktive o kokoših nesnicah in pitovnih piščancih;
 22. poziva, naj prvi steber, ki se opredeli na ravni EU, priznava pomen jasne povezave med zagotavljanjem usmerjene neposredne pomoči, ki je močno pogojena z okoljsko in socialno uspešnostjo ter prinaša dolgoročne okoljske in gospodarsko vzdržne koristi, ter zagotavljanjem javnih dobrin in storitev, ki vključuje ustrezne mehanizme za nagrajevanje kmetov na podlagi ambicioznih skupnih meril in jasno merljivih ciljev, opredeljenih na ravni EU, in bolje podpira kmete pri njihovem prehodu v smeri gospodarske in okoljske uspešnosti;
 23. poziva Komisijo, naj zagotovi, da prvi steber ostane glavna shema dohodkovne podpore za kmete in zagotovi za enake konkurenčne pogoje na enotnem trgu; zato poudarja, da bi morala Komisija preprečiti razlike v politiki med državami članicami pri njihovih nacionalnih načrtih za izvajanje SKP, če bi to lahko povzročilo motnje na trgu in nepoštene konkurenco na ravni EU;
 24. svari pred morebitnim nacionalnim sofinanciranjem neposrednih plačil, saj bi to povzročilo motnjo v enotni naravi SKP;
 25. opozarja pred tveganji, ki izhajajo iz možnosti držav članic, da bi neodvisno določale nacionalne načrte in letno revidirale svoje odločitve brez strogega skupnega svežnja pravil, ciljev in ukrepov, opredeljenih na ravni EU; opozarja, da bi ta možnost za kmete pomenila večjo stopnjo negotovosti, ki bi izvirala iz sprejemanja političnih odločitev na nacionalni ravni in bi lahko negativno vplivala na okoljske izzive;
 26. poziva Komisijo, naj uvede nov in celovit pravni okvir, ki bo omogočal skladno izvajanje okoljskih in podnebnih ukrepov, kot so zelena komponenta, navzkrižna skladnost, ki vključuje dobre kmetijske in okoljske pogoje ter predpisane zahteve ravnanja (PZR), pa tudi kmetijsko-okoljske podnebne ukrepe za razvoj podeželja, da bodo lahko kmetje bolj učinkovito in preprosto ter ciljno usmerjeno dosegli cilje, povezane z varstvom okolja, biotsko raznovrstnostjo in podnebnimi ukrepi, obenem pa naj zagotovi, da imajo države članice ustrezen nadzor, in upošteva lokalne razmere; poudarja, da je treba jasno ločiti ukrepe iz prvega in drugega stebra;
 27. meni, da bi bilo treba do 30 % prvega stebra nameniti za to shemo evropskih spodbud, o čemer odločijo države članice, in sicer v obliki sheme pogodbenih spodbud za prehod na kmetijstvo, ki bo združevalo gospodarske standarde s standardi okoljske uspešnosti;
 28. meni, da je treba olajšati prehod na trajnostne sisteme kmetovanja z neodvisnimi, preglednimi ter javno in v zadostni meri financiranimi storitvami kmetijskega svetovanja v vseh državah članicah in regijah, večjim obsegom participativnih raziskav od spodaj navzgor med raziskovalci in kmeti ter učinkovitimi medsebojnimi

izmenjavami v evropskih partnerstvih za inovacije, zlasti za kmetijsko-ekoloških pristope, ki upoštevajo prednosti naravnih procesov in jih spodbujajo za povečanje donosa in odpornosti;

29. meni, da bi bilo treba posebno pozornost posvetiti storitvam kmetijskega svetovanja in evropskim partnerstvom za inovacije za spodbujanje alternativ uporabi pesticidov, zlasti spodbujanju osmih načel integriranega varstva rastlin za zmanjšanje odvisnosti od uporabe pesticidov, in za premik v smeri prihodnosti brez pesticidov; meni, da bo izkoriščanje naravnih procesov in njihovo spodbujanje za povečanje donosov in odpornosti na podlagi sedanjih izkušenj verjetno zmanjšalo stroške proizvodnje;
30. poziva k obnovi drugega stebra, da bo manj zapleten in učinkovitejši, osredotočen na zares spodbudne teritorialne in sektorske razvojne politike ter tako, da bodo v njegovem središču naložbe, usposabljanje in svetovanje, pametne rešitve, vzdržnost, raziskave, inovacije, dobrobit živali, kmetijska gospodarstva in preživljanje na podeželju, hkrati pa bo državam članicam omogočal, da sprejmejo specifične pristope, ki odražajo lokalne razmere in potrebe, vključno s plačilom dodatnih stroškov, vezanih na naravne ovire, in bolj ambiciozne kmetijsko-okoljsko-podnebne sheme;
31. poudarja pomen razvoja podeželja, vključno s pobudo LEADER in lokalnim razvojem, ki ga vodi skupnost (CLLD), pri podpori večnamenskega kmetijstva ter pri spodbujanju partnerstev med kmeti, lokalnimi skupnostmi in civilno družbo ter dodatnih podjetniških dejavnosti ter posledično za ustvarjanje dohodka iz različnih gospodarskih dejavnosti, kot je kmečki turizem, in za zagotovitev kmetijstva s podporo skupnosti in socialnih storitev na podeželskih območjih;
32. poziva k takemu drugemu stebri, ki v dobrobiti živali vidi obvezen del programov za razvoj podeželja v EU ter zagotavlja minimalno zahtevano porabo za ukrepe za dobrobit živali, pa tudi dolgoročne spodbude, da bi kmete spodbudil k sprejemanju višjih standardov dobrobiti živali, ki bodo presegali veljavno zakonodajo;
33. poziva k večjemu spodbujanju učinkovite rabe virov v prihodnji SKP, vključno z vodo, in spodbuja h krepitvi moči kmetov, da bodo sprejemali informirane odločitve o vodi in potrebnih hranilih s pomočjo pametnih tehnologij, ustreznih praks in neposrednega dostopa do informacij, npr. satelitskih podatkov;
34. poziva k ukrepom, ki bodo povečali recikliranje hranil; poziva k uskladitvi kmetijske strukturne politike in okoljsko podporno shemo, npr. z boljšim povezovanjem poljedelstva in živinoreje;
35. poudarja, da je treba v okviru sheme za razvoj podeželja nameniti plačila kmetom, ki se nahajajo na območjih z naravnimi omejitvami, kot so težke podnebne razmere, strma pobočja ali kakovost tal; poziva k poenostavitvi in večjemu osredotočanju programa za območja z naravnimi omejitvami na obdobje po letu -2020;
36. meni, da je mogoče samo s takim dopolnjujočim modelom, ki bo vključeval jasne opredeljene cilje in bo skladen z drugimi politikami EU, uresničiti ambiciozne cilje EU v zvezi z okoljem in razvojem podeželja; poudarja, da bi bilo treba pri drugem stebri naprej uporabljati fleksibilen nacionalni programski pristop, medtem ko bi morali biti skupna pravila in standardi v središču prvega stebra, da bi vsi kmetje v EU imeli

učinkovite in enake konkurenčne pogoje;

37. meni, da bi se morala prihodnja SKP boljše, bolj učinkovito in hitro odzvati na krize na trgu, ko orodja za obvladovanje tveganja ne zadoščajo za obvladovanje velike motnje na trgu, in sicer s pomočjo evropskih ukrepov za obvladovanje kriz, katerih cilj je ponovna vzpostavitev ravnovesja na trgu;
38. poudarja, da je eden od ključnih izzivov prihodnje SKP odvisnost kmetov od uporabe umetnih gnojil in kemičnih pesticidov, ki lahko negativno vplivajo na kakovost vode in so povezani z izgubo biotske raznovrstnosti; ponovno poudarja, da je kolobarjenje kot del celostnega zatiranja škodljivcev še vedno eno od najbolj učinkovitih instrumentov za ohranjanje biotske raznovrstnosti in obnovo zdravja tal;
39. poziva k pripravi posebnega ukrepa v okviru razvoja podeželja, da bi spodbudili močno zmanjšanje uporabe pesticidov na podlagi osmih načel Evropske unije za integrirano varstvo rastlin pred škodljivimi organizmi ter spodbudili uporabo nekemičnih alternativ;
40. poudarja pomen oprave in ohranitve biotske raznolikosti; poziva Komisijo in države članice, naj opredelijo območja brez pesticidov, da se prepreči umiranje čebel, ki se posledica uporabe pesticidov;
41. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bo prihodnja kmetijska politika obravnavala ugotovitve o upadu opravevalcev ter ponudila ustrezne rešitve;
42. vztraja pri pristopu k plačilom, ki temelji na rezultatih; zato predlaga vključitev kazalnikov, denimo o zdravju tal in biotski raznovrstnosti, prisotnosti taksonov in bogastvu vrst, nastajanju humusa in vrhnje plasti tal, zaščiti zemlje pred erozijo, izgubi hranil in kakovosti vode ter biotski raznovrstnosti, vključno z množičnostjo vrst ptic, divjih opravevalcev in žuželk;
43. zlasti poziva, naj se v osnovni uredbi določijo trdni cilji SKP v skladu z okoljsko zakonodajo in na podlagi količinsko opredeljenih in ambicioznih kazalnikov rezultatov; poudarja, da bi morali nacionalni strateški načrti za SKP temeljiti na dokazih in biti zasnovani ob sodelovanju ustreznih okoljskih organov, v posvetovanju z vsemi ustreznimi deležniki (tudi malimi kmeti, okoljskimi nevladnimi organizacijami ter predstavniki civilne družbe), vsekakor pa je treba spoštovati načelo o partnerstvu;
44. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo države članice po možnosti določile količinsko opredeljene cilje in uvedle kazalnike za merjenje ciljev, ki so jih določile v strateških načrtih;
45. poziva Komisijo, naj zagotovi jasne smernice in podporo državam članicam pri oblikovanju strateških načrtov, da bi zagotovili, da bodo ti načrti stabilni in visoke kakovosti;
46. opozarja, da se je pri „preverjanju ustreznosti“ direktiv o pticah in habitatih izkazalo, da je treba izboljšati skladnost s SKP, ter poudarja hitro zmanjševanje vrst in habitatov, povezano s kmetijstvom; poziva Komisijo, naj oceni vpliv skupne kmetijske politike na biotsko raznovrstnost;

47. poziva Komisijo, naj zagotovi učinkovite in realistične sheme spremljanja, ki bodo temeljile na trdnih in znanstvenih metodologijah vzorčenja za spremljanje napredka glede vseh ciljev;
48. poziva Komisijo, naj uresniči svoj predlog politike, ki bo temeljila na rezultatih, ter naj nudi pomoč na področju tehnične podpore ter v okviru drugih političnih dejanj in ukrepov, da se pokrije nadzorovanje in zbiranje podatkov o vseh ustreznih kazalnikih, kar je posebej pomembno ob upoštevanju vrzeli v podatkih o okoljskih kazalnikih;
49. poudarja, da so cilji SKP osredotočeni na proizvodnjo hrane in meni, da mora SKP izpolnjevati bio-gospodarsko agendo in uresničevati strategijo za kemijo iz bioloških virov, in sicer na podlagi načel krožnega gospodarstva in ob upoštevanju dejanskega podnebne prispevka različne uporabe in vrste biomase, prispevati pa mora tudi k ponovni oživitvi podeželskih skupnosti prek strokovnih delovnih mest in inovacij, zlasti s pomočjo proizvodov z visoko dodano vrednostjo iz lesa in druge biomase ter vmesnih posevkov; meni, da bi SKP morala spodbujati tudi uporabo kmetijskih odpadkov in ostankov bioenergije kot dodatno podporo podeželskim območjem in kmetom; meni, da bi morala SKP vključevati ambiciozno evropsko strategijo za zeleno energijo in strategijo na področju kemije na podlagi soproizvodnje rastlinskih beljakovin;
50. poziva Komisijo, naj srednje- do dolgoročno pregleda svojo politiko v zvezi z beljakovinami in zagotovi, da bodo med njenimi zakonodajnimi predlogi za reformo skupne kmetijske politike tudi ustrezni in zanesljivi novi ukrepi in instrumenti za podporo kmetov pri izboljševanju sistemov kolobarjenja, da bi znatno zmanjšali sedanji pomanjkanje beljakovin in gibljevost cen;
51. meni, da bi morala prihodnja SKP spodbujati pridelovanje beljakovinskih poljščin, da se zagotovi prehod z intenzivnih monokultur z velikim vnosom sintetičnih kemikalij in močnim okoljskim vplivom na raznolike agroekološke sisteme;
52. meni, da bi bilo beljakovinske poljščine najbolje uporabiti za prehrano ljudi; meni, da bi njihova proizvodnja morala zato potekati po vrstnem redu, v katerem je neposredna prehrana ljudi na prvem mestu, proizvodnja krme pa na drugem ter ki omogoča proizvodnjo biogoriv zgolj iz odpadkov;
53. poziva k močnemu spodbujanju gozdnega kmetijstva, s katerim se lahko izboljša kakovost življenja ljudi prek izboljšanja mikroklimatskih razmer, poveča odpornost na ravni kmetij in krajine, izpostavi pokrajina in ustvarijo večnamenski rekreacijski in produktivni ekosistemi; poudarja, da je treba opredeliti in odpraviti vse vrzeli, ki bi lahko ovirale razvoj sistemov gozdnega kmetijstva, vključno s pomanjkanjem možnosti certificiranja proizvodov z „dreves zunaj gozda“ v regijah EU v okviru obstoječih shem certificiranja;
54. poudarja pomembno vlogo gozdov, s katerimi se trajnostno gospodari, za prilagajanje gozdov na podnebne spremembe in poudarja pomen gozdno-lesne vrednostne verige za ohranjanje možnosti preživetja na podeželju, ustvarjanje delovnih mest, rast in družbeno stabilnost na podeželskih območjih in prispevanje k novim vrednostnim verigam v skladu s krožnim gospodarstvom in biogospodarstvom;
55. meni, da mora SKP obvladovati tveganja, povezana s podnebnimi spremembami in

- degradacijo zemljišč po celotni kmetijski krajini z vlaganjem v oblikovanje odpornih in trdnih kmetijskih ekosistemov in ekološko infrastrukturo za nastanek vrhnje plasti tal, zaustavitev erozije tal, uvedbo/podaljšanje kolobarjenja, dodajanje več dreves v krajino in spodbujanje biološke in strukturne raznolikosti na kmetijah;
56. ponovno opozarja na strateški pomen raziskav in inovacij ter poziva k boljši sinergiji med cilji SKP in programa Obzorje 2020 na področju proizvodnje hrane, trajnostnega upravljanja virov in okoljskih ukrepov;
 57. poziva Komisijo, naj zagotovi, da vsi uvoženi kmetijski proizvodi izpolnjujejo enake higienske in socialne standarde, kot veljajo za proizvode EU, in sicer tako, da v vsak trgovinski sporazum uvede klavzulo vzajemnosti; poziva Komisijo, naj pri vsakem trgovinskem sporazumu opravi sistematično oceno učinka določb v zvezi s kmetijskim sektorjem ter oblikuje specifične strategije, s čimer bo zagotovila, da noben kmetijski sektor ne bo prizadet zaradi trgovinskih sporazumov, sklenjenih s tretjimi državami, tudi ob upoštevanju geografskih kazalnikov;
 58. poudarja, da so spoštovanje trajnostne kmetijske proizvodnje, zakonodaja in standardi EU, na katerih temeljijo predpisi EU o varnosti živil, socialni, ekonomski in okoljski standardi EU, pristop od vil do vilic, vzajemnost in dosledno ohranjanje sanitarnih in fitosanitarnih standardov in postopkov o zdravju ljudi in živali ter varnosti hrane, kot jih določa zakonodaja EU, za evropsko kmetijstvo temeljna in neodtujljiva načela vseh pogajanj o sporazumih EU o prosti trgovini;
 59. poudarja, da je za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev potrebno skupno izhodišče EU, ki bo uresničilo pravice državljanov do zdravega okolja ter zdrave, hranilne hrane; meni, da bi moralo biti to skupno izhodišče določeno, da bi se spoštovali ustrezni zakoni in mednarodne obveznosti ter omogočilo izvajanje načela „ne škoduj“ okolju ali družbi;
 60. poziva, naj bo prihodnja skupna kmetijska politika zasnovana tako, da bo bolje obravnavala kritična vprašanja javnega zdravja, kot sta vprašanja o protimikrobni odpornosti in kakovosti zraka;
 61. poudarja, da protimikrobna odpornost predstavlja izziv za živalsko in človeško zdravje; meni, da bi nov pravni okvir moral dejavno spodbujati boljše zdravje in dobrobit živali kot sredstvo v boju proti odpornosti na antibiotike, s čimer bi se spodbujala tako javno zdravje kot tudi sektor kmetijstva kot celota;
 62. priznava, da je pomembno v postopek odločanja glede SKP vključiti ustanove in strokovnjake, ki so odgovorni za politike na področju zdravja in okolja, ki vplivajo na biotsko raznovrstnost, podnebne spremembe ter onesnaževanje zraka, prsti in vode;
 63. poziva k boljšemu političnemu usklajevanju med SKP in drugimi politikami in ukrepi EU, zlasti z Direktivo 2000/60/ES, Direktivo 91/676/EGS in Uredbo 1107/2009, da bi se tako dosegla trajnostna zaščita vodnih virov, saj kmetijstvo negativno vpliva na njihovo količino in kakovost; poziva k oblikovanju spodbud za podporo lokalnim načrtom sodelovanja med kmeti in dobavitelji vode za boljšo zaščito vodnih virov;
 64. poziva Komisijo, naj oblikuje ustrezne sinergije med vodilnimi programi EU za vesolje

in SKP, zlasti s programom Copernicus, ki je posebnega pomena za kmetijsko skupnost zaradi podnebnih sprememb in za spremljanje stanja okolja;

65. poziva Komisijo in države članice, naj priznajo, da nove družbene, okoljske, tehnološke in gospodarske spremembe, kot so tiste na področjih čiste energije, digitalizacije in pametnih rešitev, vplivajo na življenje na podeželju; poziva Komisijo in države članice, naj povečajo potencial mest kot vozlišč za trajnostno in vključujočo rast ter inovacije in naj pri tem upoštevajo interese širših podeželskih skupnosti; ponovno opozarja, da je treba podeželskim območjem in naseljem posvetiti posebno pozornost ter jim nameniti skupna prizadevanja, da se oblikujejo pametne vasi, in poziva k enakim konkurenčnim pogojem za posebne tehnološke izboljšave za podeželska središča in omrežja;
66. poziva Komisijo, naj uvede nov celovit pravni okvir za prepoved jasno opredeljenih nepoštenih trgovinskih praks v verigi preskrbe s hrano, skupaj z minimalnimi standardi za izvrševanje teh prepovedi in mehanizmi sankcij;
67. meni, da bi moral ta novi okvir temeljiti na možnosti, da se za kmetijske okoljske ukrepe, vključno z ekološkim kmetovanjem, podporo biotski raznovrstnosti ter dobrim zdravjem in počutjem živali, dodeli minimalni znesek celotnega razpoložljivega proračuna;
68. poziva Komisijo, naj v zakonodajno obdobje po letu -2020 uvede večstransko financiran naložbeni pristop, da bi zagotovila neovirano izvajanje integriranih orodij za razvoj podeželja z jasnimi koristmi za okolje, kot je pobuda za pametne vasi; poziva Komisijo, naj uvede ukrepe za pobudo za pametne vasi ter naj bo oblikovanje pametnih vasi prednostna naloga prihodnje politike razvoja podeželja;
69. poudarja, da se v okviru skupne ureditve trga zahteva več možnosti za sodelovanje v okviru organizacij proizvajalcev (organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev, vključno z zadrugami) in medpanožnih organizacij;

INFORMACIJE O SPREJETJU V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Datum sprejetja	25.4.2018
Izid končnega glasovanja	+: 54 -: 4 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Paul Brannen, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Peter Liese, Joëlle Mélin, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Julia Reid, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Davor Škrlec, Renate Sommer, Estefanía Torres Martínez, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Cristian-Silviu Buşoi, Caterina Chinnici, Fredrick Federley, Anja Hazekamp, Norbert Lins, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Carolina Punset, Christel Schaldemose
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Jude Kirton-Darling, Jeroen Lenaers

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

54	+
ALDE	Fredrick Federley, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Carolina Punset, Frédérique Ries
ECR	Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
GUE/NLG	Lynn Boylan, Stefan Eck, Kateřina Konečná, Estefanía Torres Martínez
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Cristian-Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Giovanni La Via, Jeroen Lenaers, Peter Liese, Norbert Lins, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Renate Sommer, Adina-Ioana Vălean
S&D	Biljana Borzan, Paul Brannen, Nessa Childers, Caterina Chinnici, Miriam Dalli, Seb Dance, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Jude Kirton-Darling, Susanne Melior, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Marco Affronte, Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec

4	-
EFDD	Julia Reid
ENF	Sylvie Goddyn, Joëlle Mélin
GUE/NLG	Anja Hazekamp

1	0
EFDD	Piernicola Pedicini*

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani

* Popravek glasovanja:: Piernicola Pedicini je nameraval glasovati za.